

Ayser zbakır Tabak

- Őirler -

Yayın Tarihi:

5.10.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ayser Özbakır Tabak (1960)

Yıllarca Anne ydim, değilim şair,
Yazıyorum, yazacağım dilimin döndüğünce,
Sevgili ye, sevilene ve sevene dair,
Haz duyarak, hissederek içimdeki şölen ce...

Eserleri:

Henüz Yok...

Adın

Dudağımdan süzülen cümleler solmuş artık,
Kırışmış hazanlara kaçmış renklerin, tadın,
Adım, adım ölüm se benliğimize dolmuş,
Amma neden içimde hala ateşdir adın?

Sevgili ifadeler,cümleler garip, ağlar,
Daraldıkça ufkunda seni hep gönlüm sarar,
Çöküp örtsede beni, zifiri karanlıklar,
Benim kendi dünyamda, hala güneş im adın...
Ayser Özbakır

Ayser Özbakır Tabak

Ağlayan Gecelerim

Yazarım da, üstü kısmen kapalı,
Babasız evlatlar, ama babalı,
İflah bulmaz yapanlar, yaptı yapalı,
Ağlayan gecelerim, bir gelse dile....

Parsel istedi adi, ucuz insanlar,
Yaşım la kan akan,o gizli anlar,
Ama, anne liğimi alamadılar,
Ağlayan gecelerim, bir gelse dile...

Ana yım, gerekti baba da oldum,
Eksik yanlarıyla sarardım, soldum,
An geldi kahırla, saçımı yoldum,
Ağlayan gecelerim, bir gelse dile...

İttirmedim kimseye, ayakta tuttum,
Hazmı zor olanı, gururla yuttum,
Onlarla kendime, sade yol tuttum,
Ağlayan gecelerim, bir gelse dile...

Anaymış, kardeşmiş, sen düşmeye gör,
Üç evlat ve beni, hadi bana sor,
Utandımsan, sende yüreğimi yor,
Ağlayan gecelerim, bir gelse dile....

Ö dertler ki kaybetmedim kendimi,
Öğrettim yaşamı, maneviyat, dinimi,
Onlar için yıktım, kendi bendimi,
Ağlayan gecelerim, bir gelse dile...

Onlar büyüdü, ben eridim kar gibi,
Kimse yoktu yanımda candan, yar gibi,
Şimdi onlar hayatım da kar gibi,
Ağlayan gecelerim, bir gelse dile....

Ayser Özbakır

Ayser Özbakır Tabak

Alan Almıştır Sözü...

Özüm sevgi, sözüm sevgi, bunu işler, bunu tema ederim,
dokunursam yarım bildiklerime, okuyup geçin, inanmayın dilerim.
Yazmak kolay ya, buradan fetva versem girermisiniz uzattığım kola?
temsilde hata olmaz varsa affola, işte bu ilkedden çıktım yola.
Boşamı sandın bunca uyarışı, nidalar, sahibeler,
istediğin daldan yaz, ne çıkar bildiklerin beş eyler.
Uyandım lakin sonuna gelmişim eyvahhh yazın,
yazdığın, çizdiğin gibimi HOCA ayağı kazın?
Geçte olsa, şükür buldum kendimi tam kaybederken,
guslun sağlamıydı, yaradanı ve lafzını anarken?
Gün ağasa diledim, uyansam bu uykudan,
gerçekleri ehli yazsa da, kurtulsam bu kuşkudan.
En güzel değerleri, tarihi yazana bakın hele,
kaç gişi inanıyor sana, gerçeği bile, bile.
Dolu dizgin koşulardan, çektirdiğin acılardan,
hellalik al geç olmadan, kardeşlerden, bacılardan.
Hiç yaşlanmaz genç kalacak bu yolda kavgam, gücüm,
doğruları haykımaya ahdim var, varsın yazmak olsun suçum.
En acısıdır bu feryat, yüreğimin dört mevsim,
Mevla kerimdir kabul, bir gün verilir dersin.
Tanımayanlar okur, der kine güzel, bu ne insandır,
sözü doğru zaman, zaman amma, özü şeytandır.
Her işi kahpelik, sahte ve yalan, dolandır,
acımasız cani, iğrenç yılandır.
Körü, körüne inanmamakta, burada işin özü,
iyi dostlar tenzih de, alan, almıştır sözü...

Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Aman Gönlüm

Gönül gel gidelim Mevla dan yana,
Belki indinde makbul olasın,
Yaradanım himmet eyler de sana,
Huzur i Rabbide ulu devlet bulasın...

Boş durma, ariflerin sohbetini bir dinle,
Unutma ki yaradan her zaman senle,
Terket kafirleri,ayrıl o yerde durma,
Yaradanın ve kulların taktirini alasın...

Ayrılma doğruluktan, kötülükten kaçasın,
Daima dürüst ol, iyilik kapısını açasın,
Bir gün ecel şerbetini sende içersin,
Umulur ki hakkın rahmetini bulasın...

Aman gönlüm uyma nefsin sözüne,
Kanma dünyanın baharına, yazına,
Uysana iki cihan sultanının izine,
O na mmet kapısında kle olasın...

Ayser zbakır.

Ayser zbakır Tabak

Ardı Güz...

Gidenin ardından gelen iklime açtık gözlerimizi,
Rahmete, niyaza, vedaya,
Sokaklarını arşınıyorum mevsimlerin,
Ayrılıklar ameftun düşler içimde,
İçimde buz tutmuş hayatla oradan, oraya,
Vedalar bekliyor bizi hep,
Her sevdanın durağı gibi...

Ahhh içim, yine dalgınsın,
Bu ıssızlık...
İçimden nice yağmurlar geçiriyor,
Zaman geçiriyor,
Ve çok yaşanan mazi oluyor,
Ben geçip gidemiyorum,
Gidiyor her gelen, çekip gidiyor,
Unutulması zamanları ellerimde bırakarak.
Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Belli Değil...

Sanki hazan değmiş, solmuş beyaz gl,
Mavi, yeşil, sarı, al belli değil,
Usanmış sevgi sizlikten Őeyda bir bülbül,
Diken belli değil, gl belli değil...

Bulurum diye sevgi çıktım caddeye,
Birden bire düşer oldum haddeye,
Baktım çıkar için imal sevgi ye,
Sevgi belli değil, kul belli değil...

Dolamış kalpleri kin ile garaz,
Sarmış sevgi leri çeşitli maraz,
Kemale erermi daldaki kiraz,
Meyve belli değil, dal belli değil...

Sevdayı bilmeyen insanlar gördüm,
Sevgi den mahrum lisanlar gördüm,
Muhabbet var iken nefretler gördüm,
Güven telkin eden dil belli değil...

Ayser! ! ! zme canını boşuna,
Mevlanın yadığı gelir başına,
Kıymet bilmeyeni alma karşına,
Sevgi yle uzanan el belli değil...

Ayser zbakır.

Ayser zbakır Tabak

Ben Seviyorum...

Bugün yine sevgi ağırlıklı yazmanın iklimi içindeyim sanırım. İnsanlarımız sevgiyi, sevmeyi sevilmeyi biliyorlar mı acaba diye sormak geçiyor içimden dostlar. Elbet bileni de var bilmeyeni de, bu konuda bir genelleme yapmak zorunda kalsam: ne sevmeyi ne sevilmeyi, ne de sevgiyi paylaşarak büyütmeyi bilmiyoruz derdim. Evet, sevgiyi paylaşarak büyütmeyi bilmiyoruz. Ah bir bilsek, yaşam daha anlamlı, yaşam daha güzel olacak ve her şey yaşama dair.

Sevgi karşılıklı olmalı derler. Sanki tek taraflı sevgi olmazmış gibi. Sen beni sev ki, ben de seni seveyim. Ne kadar yanlış, ne kadar sevgiden uzak, ne kadar çıkarıcı, faydacı bir yaklaşım bu vede çocukça. Sevgi alınan, satılan ölçülen bir şey değil ki. Bence sevginin büyüğü karşılıksız olanıdır. Seni seveni seni sevdiği için sevmek, ya da sevdiğinden mutlaka seni sevmesini beklemek, çıkarıcılık değil de nedir ki. Sevgiye hesap girdi mi, onun adına sevgi yerine anlaşma demek daha doğru olur diye düşünüyorum, ne dersiniz? . Hani bazı çiftler ya da arkadaşlar için "Ne iyi anlaşılıyorlar" denir ya. Her anlaşmada sevgi olmaz ki, bir bakarsınız anlaşılamayacak bir konu çıkar anlaşanların karşısına, anlaşma, o noktada bitiverir. İşin içinde aşk olsa biter mi hiç. Sorun olsa da, sürse de sevgi bitmez.

İnsanların, birbirini sevdiklerini söyleyenlerin çoğu, sevgiyi diz dize oturup, yüz yüze bakmak sanırlar. Oysa sevgi birbirine bakmak değil, birlikte aynı yöne bakmak, aynı şeyleri görebilmektir.

Sevgi insan işi, yürekli insan işi anlayacağınız. "İnsan güldüğü kadar insandır" diye bir söz var ya, bu sözün ne kadar doğru olup olmadığı tartışılabilir. Ancak, İnsan sevdiği kadar insandır sözünü tartışmasız kabullenirim. İnsan sevdiği sevebildiği kadar insandır. Sevgi, karşılıksız olduğunda da sürüyorsa, en taktire şayanı bu sevgidir. Sevgi karşılık beklemeden verilir. Sevgi üstüne, umut üstüne yazmak dahi güzel. Kısa yazmak usta işi, ben bu işin kalfası bile değilim. Ancak yazmayı seviyorum. Severecek yazıyorum. Kin ve nefreti hiç, yüreğime yük etmiyorum. Yüreğimde hep sevgiye, yeni sevgilere yer ayırıyorum. Sevginin paylaşmak olduğunu, paylaşıldıkça büyüdüğünü de biliyor, yaşıyorum. Ben beni sevmeyenleri de inadına, inadına seviyorum seveceğim. Ben seviyorum.
Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Ben Yazacağım Arkadaş...

Ben yazacağım arkadaş. Neyi, niçini, nedeni, insana bakışı, tabiata bakışı ve kainata bakışı. Kör değil sağır değil, galiba ruhsuz hiç değil. Dilim döndüğünce gerçekleri yazacağım hem de sonuna kadar.

Ateşin olduğu ama kibritin olmadığı dumanı.

Dalganın olduğu fakat denizin olmadığı limanı.

Tebessümün olduğu, kibarlığın olduğu...

SEVGİNİN olmadığı yürekleri, kısaca gerçekleri yazacağım arkadaş, hem de sonuna kadar.

Üzüntünün olduğu, kederin olduğu sevgisizlikten taş kesilmiş kalplerin olduğu ama göz yaşının olmadığı...

Atanındedenin ve de ecdadın olduğu ama evladın olmadığı gerçekleri yazacağım arkadaş. Hem de sonuna kadar...

Gerçekleri yazacağım DOSTLAR hem de sonuna kadar...

Ağacın olduğu, kalemin olduğu kitabın okunmadığı...

Yazarın, şairin aydınının olduğu insanın yerlerde süründüğü...

Güneşin yağmurun karın olduğu ama yeşilin çiçeğin olmadığı...

Yürek yaratılmış yüreklerin SEVGİ yoksunu olduğunu çığlık çığlığa

Yazacağım arkadaş.

Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Beyaz Sakalım...

Garanti etmeden iki dünyamı,
Seni kesermiyim beyaz sakalım,
Gerçekleştirmeden heves, hülyamı,
Seni kesermiyim beyaz sakalım...

Sen gösterirsin beni vakur ve şirin,
Seni kesermiyim beyaz sakalım,
Müminim severim, dünyama girin,
Seni kesermiyim beyaz sakalım...

Sayende aşarım bir çok engeli,
Seni kesermiyim beyaz sakalım,
Çok masum a taktırırsın çengeli,
Seni kesermiyim beyaz sakalım...

Sayende girerim ben her topluma,
Seni kesermiyim beyaz sakalım,
Sezilmeden, kafamı gömerim kuma,
Seni kesermiyim beyaz sakalım...

İyilik severim senin sayende,
Seni kesermiyim beyaz sakalım,
Neler çalarım oda payende,
Seni kesermiyim beyaz sakalım...

Sayende üstad ım, bazende hoca,
Seni kesermiyim beyaz sakalım,
Pul olurum kraliçe başında taca,
Seni kesermiyim beyaz sakalım...

İki cihan hülyasına dalmadan,
Seni kesermiyim beyaz sakalım,
Softa gibi üç, beş hatun almadan,
Seni kesermiyim beyaz sakalım...
Ayser Özbakır Tabak.

Ayser Özbakır Tabak

Bitsin Öyledir...

Ağaçlar rüzgarla sallanıyor,
Hoş bir sam yeli habercisi...
Zaman su gibi süzülüyor,
Her şeyin üzerinden,
Her şeyin en uçra köşesinden,
Tüm kıvrımından her şeyin...
Öyle ki bu akışta insanlığın,
Sevgi,dostluk,vefanın sözleri bile yok...
Her şey bir vitrin üstünde,
Kullanılmaya hasret bizi bekler,
Yolların dönüp, dolaşıp,
Ummana kavuşması gibi,
Tüm sözler dönüp, dolaşıp,
Sende son buluyor...
Varlığın yaşamın içinde,
Yanmış bir resim karesi gibi,
Görme zahmetine katlanmadan,
Öyledir diyorsun kuru bir ezberle,
Ömür bitiyor,ben kurguların kiskacındayım,
Sen varlığına inandığım,
Her zaman meyussun...
Canavarlarıyla uğraşa dur,
Benden habersiz ömrüm bitiyor,
Bitsin öyledir.
Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Bitti Dedi....

Seversin de beklemeden sevmek,
Budur sevgi önünde eğilmek,
Sözde değil seviyorum demek,
Bitti derde dağlar çöker üstüne...

En tatlı sevdam, tatlı belalım,
O nu sanırdım bir tek helalim,
Artık diretmeye yokki mecalim,
Bitti derde dağlar çöker üstüne...

Ben bilemedim sevgi bitermi?
Yarı yolda bırakılıp gidermi?
Onasıl vicdan, rahat edermi?
Bitti derde dağlar çöker üstüne...

Düne, bu güne denirmi mazi?
Sevgiden yaralı olurmu gazi?
Kaldıramaz şimdi 'O'bu enkazı,
Bitti derde dağlar çöker üstüne...

Öyle giddiki, geçerken ezdi,
Sevgi bahçemde gönlünce gezdi,
Buymuş insanlığı çok çabuk bezdi,
Bitti derde dağlar üstüne çöker...

Bitti demeye döndü dilleri,
Yeri geldi aynısını yazdı elleri,
'O' nsuz neyleyim beyaz gülleri,
Bitti derde dağlar üstüne çöker...

Bitmeyecek, bitmez bende bu sevda,
Yüreğimde hala sevgiye nida,
Diyemeden bile hadi elveda,
Bitti derde dağlar üstüne çöker...

Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Bu Gece

Bu gece feryadım ayla öpüştü,
Amansız sevdây la güreş tutmuşum,
Şu dertli başıma, göktaş dūştü,
Sevgi metahını ucuz satmışım...

Dünümü seyrettim, bu güne baktım,
Gönül sarayıma namert kurulmuş,
Boş geçen zamanla kendimi yaktım,
Kirlî beyni sevdâm ile durulmuş...

Sevgim ondan yana cömert çe gitti,
Güzelim günleri harcadım boşa,
Bitmez sandığımız, o neyse... bitti,
Göge deĝen başı, artık vur taş...

Ayser Özbakır

Ayser Özbakır Tabak

Bu Sene...

Nerede akiden,nerde sende basiret,
Beynin yaradanın lafzına hasret,
Durma, bir ay din'den, iman'dan bahset,
Sabrım sınırları aşar bu sene...

İki camii arasın da bey namaz,
Zannetme bu millet seni anlamaz,
Gaflet uykusundan sanma uyanmaz,
İçimdeki öfke taşıtı bu sene...

Onbir ay gazeten de anan, bacın up uryan,
Seyre dalar genç, yaşlı izan sahibi utan,
Allah rızası için, farz orucunu tutan,
Dilim bozuk,sus ah ederim bu sene...

Fetfa verir satılmış bir kaç ilahiyatçı,
Gerçeğin tersini söyler kasıtlı, bu acı,
Çıplak spiker ise orada hocaya hancı,
Gerçeği söyler de, bozarım bu sene...

Görsel medya dağıtır ilim, irfan,
İsterler dinlesin alem ve sağır sultan,
Şunu bil ki kof şeyler atıp, tutan,
Dağıtırım billah, arım kaçtı bu sene...

İzlemeyin, dinlemeyin vermeyin reyting,
Ukalalar ahkam keser verir brifing,
Sen oruçlu iken yapanlar piknik,
Açtırma ağzımı, dolup, taşıtı bu sene...

Yıl boyunca kir tutmuş ekranlardan,
Zaman, zaman haksız akan kanlardan,
Televole imiş, leş kokan kanallardan,
Bakmayalım kardeş, kör olalım bu sene...

Zinaları, tüm iğrenç olanı meşru gösterir, naklen,
Kime atıf acep, bilir mi kime hitaben,
Tükendik, telef olduk biz susarak manen,
Yokluğumdan doğarım, bu 'RAMAZAN' bu sene...

Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Çarmıha Germe....

Sevgi sen, umut sen, insan sen, özlem sensen eğer bekletme
Çarmıha germe laçka zamanı deşifre olmuş
Tüm duygularımı ihanet kokan yüreklere bırakma
Çürümeye terketme sevme sevilme ve sevinme
İhanetin tasması boynuna asılıp ağır geldiğinde
Tutarsızlığın vefasızlığın
Tutamadığında eh güzel seviyi
Gözlerinde kurulu setler dayan ağlama
Ağlarsan sende seven, sevdalı sanırlar
Özür diliyorum ilk defa senden, haklıydın biliyorum
Sen sevgiden habersiz yaşamışsın
Ama sende biliyorsun be biriciğim
Ormanlara, dağlara ve çiçeklere bakmadan yapamayacağını
Ben yanında iken aldığın hazzı
Bensiz alamayacağını cennet e baksan bile
Sağanak, sağanak sana yağarken ben
Her yağmur damlası sürükleyip götürdü sevdanı
Sensizliğime yağın her damla ile
Gidiyorum sensizliğe, seni bulurum umudu içimde
Yaşanmadan biten sevgilere elveda...

Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Çokmu Zor? ...

O parti, şu parti hepsi bahane,
Köşeyi dönmeektir asıl şahane,
Perde indi, çoktan kapandı sahne,
Tamah ını yere çalmak çokmu zor...

Para dedin, hatun dedin ve daldın,
Makam dedin,koltuk dedin yerde kaldın,
İnsanları hor görüp gökten baktın,
Nefsini yere çalmak, çokmu zor...

Kulmu sun sen,bilinmez şeytanmısın,
Karşı cins, paraya tapanmısın,
Yalanmısın,sahte ve dolanmısın,
Hakikatle olman acep çokmu zor...

Tövbe edip, bin kez yine sen bozdun,
Sen şeytanla olup şaşırdın, azdın,
Kuyunu kendi elinle yine sen kazdın,
Deryaya dalmak acep çokmu zor...

Sen gizliy din, ben daima ayandım,
Yolun sonuna geldin, dayandın,
Şeytanı siman da gördüm uyandım,
Nefsini yere çalmak, çokmu zor...
Ayser Özbakır

Ayser Özbakır Tabak

Darağacı

İdam etmek için duygularımı, kurmuştum da darağacı,
düşündüm ki, geçmez ömür yazık, sevisizlik çok acı...

Tohumken yüreğimde, en derinde söğüt gibi büyüdü yıllar boyu,
sevgisiz değil gece, hele yaşamaya gör, gündüzler bile koyu...

Sökemedim derindi yeri içimde, acıdı damarlarım çatır, çatır,
sevgi dolu yüreğe, bir ömre hürmeten ve de hatır....

Sukut ikrardan deyip, sevgisiz, kahpelere susamam,
öfke, kin dolup taşsa da içim, ben sevgiyi asamam...

'O' sevda ki, iç içeyken iyiden, iyiye, yinede özlemimdir,
sevgi deryasında boğulurken, anlamayanları gözlemimdir...

Yaşamak sevgisiz nazarım da, bir ömre, bir yüreğe küfür,
gerçekten seven bilir ki, her nefes de sevgi eder tekerrür...

Ayser Özbakır

Ayser Özbakır Tabak

Dert Değil Arkadaşım

Eğer yolda giderken başın dik yürüyorsan,
Çevrende sevgi dolu bakışlar görüyorsan,
Etrafın da sevgi den bir çember örüyorsan,
Sen herkesten zenginsin dert değil arkadaşım...

Üzülme bu dünyada yoksa malın, mekanın,
Tapu larda kayıtlı ne hanın, apartmanın,
Bankada yoksa eğer, çok sıfırlı cüzdanın,
Sev yeterki sen, dert değil arkadaşım...

Gönlünün sevdiğini, gönlünce sevdinmi ki?
Çizdiğin dürüst yoldan bir kere saptınmi ki?
Parsellenmiş dünyada bir gönül kaptınmi ki?
Gerisini dert etme, üzülme arkadaşım...

Yatağına uzanıp huzurla yatıyorsan,
Kafandan nefretleri bir anda atıyorsan,
Bir sevdaya kendinden bir emek katıyorsan,
Sen herkesten zenginsin dert etme arkadaşım...
Aysel Özbakır

Ayser Özbakır Tabak

Dert...

Dertsiz kul mu var
Dünyada
Kimi hapislik
Kimi liderlik
Kimi milyonerlik
Sevdasın da
Kimi sıcak bir sevdaya
Hasret çeker
Kimi bir lokma aş için
Didinir durur
Kiminin midesi almaz
Aç kalır
Mükellef sofrasın da
Kah ölüm büker belimizi
Kah sevda ve hasret
Kah geçim derdi
Kah tüm dertlerimiz
Komşumuzun yasında...
Kah içleniriz
Boynu bükük durana
Kah imreniriz
Büyük ikramiyeye
Vurana
Herkes bir dertle
Dertlenir durur da
Şu üç günlük dünyada
Benim imrenmelerim
En, en, en saf
Sevdalar da...
Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Desemki ! ! !

Desem ki su olsam sevgi, sevgi aksam,
Aşk ile, sevda ile yoldaş olsam,
Işık, ışık parıldasak güneşle sarmaş dolaş olsam,
Sizi seviyorum u, itermiydiniz yine de?

Desem ki bulut olsam sevgi, sevgi boşalsam,
Sevgi yle arkadaş olsam diyar, diyar dolaşsam,
Gökyüzünün seyre daldığı sevda olsam,
Sizi seviyorum u, itermiydiniz yine de?

Desem ki bir mektup olsam, hasretle sevgi kokan,
Kalemi sevgi yapıp, kelimelerin dansında var olsam,
Sevgi ye kavuşunca bitirip görevimi yastık altında saklansam,
Sizi seviyorum u itermiydiniz yinede?

Desem ki yıldız olsam, gözüm yok sitarede,
Sönük, sönük göktaş, ay olsam gecelerde,
Desem ki sen olsam, bendeki senler de,
Sizi seviyorum u itermiydiniz yine de?
Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Dostum...

Gecenin koynunda yalnız kaldınmı,
Susuz ağaç misali kurur durursun,
Umutsuzca hayal kurup daldınmı,
Yıkıldığın yerde kalırsın dostum...

Yolu bilmeyenden rota aldınmı,
Hekim olmayandan şifa buldunmu,
Dibi görünmeyen suya daldınmı,
Yaptığına pişman olursun dostum...

Nekadar dost varsa, okadar düşman,
Cahille halleşme, olursun pişman,
Nefsine güvenip, deme ki şaşmam,
Kafanı taşlara vurursun dostum...

Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Dururum

Nerede görürsem bir engin dere,
Ruhumla içine akar dururum,
Gelerek peşinden gittiğin yere,
Gönlümü sevginle yakar dururum...

Sensiz battı buradan usulca güneş,
Uzayan yollara bakar dururum,
Uzun gecelerde hicran bana eş,
A-huzar mumunu yakar dururum...

Baharı tatmadan, yazım göç eder,
Beyaz açmış gülü bekler dudurum,
Bu ıssız şehirde oldum derbeder,
Hicranı vefaya ekler dururum...

Tan yeri ağarmaz sensiz burada,
Sensiz göz yaşımı döker dururum,
Gece nöbette ben, herkes uykuda,
İçimden sevdanı söker dururum...

Ayser Özbakır

Ayser Özbakır Tabak

Emekli Arkadaşım! ! !

Türkiye emeklilerinin gördüğüm ve yaşadığım gerçek hali...

Elinde fırsat varken yemesini bilmedin,
Tavşana kaç, tazıya tut demesini bilmedin,
Hiç kimsenin önünde çeket iliklemedin,
Şimdi çekil köşene emekli arkadaşım....

Dürüstlüğün adını avanaklık koyarlar,
Doğruyu söyleyeni, dokuz köyden kovarlar,
Sen aradan çıktın da sanma onlar doyarlar,
Sen çekil bir kenara emekli arkadaşım...

Yol ver parsayı kapıp küplere dolanlara,
Yol ver el, etek öpüp kula, kul olanlara,
Yol ver, utanmadan rüşvetle devleti soyanlara,
Sen çekil bir kenara emekli arkadaşım...

Yaşamaya mahkumsun üç kuruş maaşınla,
Karnını doyurmaya yağsız, tuzsuz aşınla,
Omuzların çökmüşse, yürü dimdik başınla,
Çekilirsin kenara emekli arkadaşım...

Çarşı, pazar dolaşıp üç kuruş karın için,
Endişe duyuyorsun bugün ve yarın için,
Biraz paran olsaydı, Mezar işleri için,
Senin için son çare emekli arkadaşım...
Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Gidiyorum...

Heybemde sevdalarım,
Gönül bahçemde o sihirli adın la,
Ve çaresiz, Gidiyorum
İçimde ahlarım,sevdamla,
Boşa değil bu nida,
Bu çığlık, be sedalar,
Ne vuslatlar boşuna,
Ne de kaçak vedalar...
Bir yürek çığığı bu,
Ne ah lar, ne dualar,
Bir hasret sığığı bu,
Ancak çekenler anlar...
Yürüyorum sırtımda hasret dolu çıkınlar...
Karaları sevmek neyime?
Sevgi rengi güzeldir,
Birde hürriyetimin...
Geçtinmi yalan ruyaların çorak esrarından?
Gidiyorum....
Beyhudeymiş uğruna,
Çekilen bu ezalar,
Almam nice ahları,
Ağır gelir cezalar...
Gönlüm nurlu, sabır mesiresi,
Kanatlarım hala,
Saf sevdalarda...
Sevda bülbülleri.....Dem çeker,
Hasretine gidiyorum,
Girdaplarım da nice sevgi asılı,
Her şeyi sana, mekanı ellerine bıraktım,
Ve gidiyorum,
Sesi sesimle,
Ruhu, ruhumla,
Nefesinde can bulduğum,
Gidiyorum, esrarını anlatmadan,
Sırrını özüm bilir...
Gidiyorum sırtımda,
Heybem sevgi, gam dolu,
Senden gerisi varsa,
'O'da Allah`ın yolu...

Ayser Özbakır

Ayser Özbakır Tabak

Gücüm Yok....

Olumlu, olumsuz bu gece,
Ne varsa, inadına, inadına,
Yastıkla, başım arasında anlaşmışcasına hani,
Örümcek ağı gibi vesvese ile,
Gayretle gözlerimi yummamam mani...
Ayaklarıma dar gelen voltalarla,
Oradan, oraya savrulmalarımınla,
Nerede gelip, gidenler diye,
Bütün azalarım birbirini,
Sorguya çekercesine....
İyiden, iyiye,
İstenecekler arzularımda,
Beklenenler bekleyişlerimde,
Gelmeyince, ovuşturarak ellerimi...
Karanlık, aydınlığı uğurlamadan daha,
Bir ses, kulaklarımda,
Arşı titreten 'O' sesle...
Sürgelendi de tüm benliğim,
'SEN' den başka,
Kimse gerçek değil dercesine,
Oturduğum balgön köşesinde,
Ellerim açıldı semaya,
Harırrr, diye bir ses en derinden,
Ne acı, ne tatlı....
Kimse gelip yerleşmesin,
Diye dünyama, yalvardım Allah,ıma...
Gücüm yok taşımaya....Gücüm yok...
Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Hocam...

Hayranım her türlü güzel yemişe,
Fakat kabuğunu yalamam hocam,
Girmem kolay, kolay belalı işe,
Azgın dalgalara dalamam hocam...

İsterim her şeyde adalet nizam,
Bir işe başlarsan yapmalı tamam,
Her camiye koyup cahil beş imam,
Milleti gaflete salamam hocam...

Yesekte durmadan şamar ve kötek,
Her yerde her zaman doğru yol gerek,
Yüreği çirkine güzel diyerek,
Gerçek iyilerden ah almam hocam...

Her ram olduğuma olsam da ben yar,
Şü yürek daima doğruluk arar,
Ben de her kul gibi ölene kadar,
Kapanılmaz dize eğilmem hocam...

Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Hüzün

Cümleler ve ses, kırık kanat çekimser kalır hüzün,
Kır türküsü hicrandır bil,dua hazin senide alır hüzün....

Göğün kapısı dilsiz duy, bestelenir miadı,
Aynada çatlak suret bak, bilki kırılır hüzün....

Göğün kalbi sıkıştı koyu yeşil yine deniz,
Serin esti gece aşk, ürperdi gibi yüzün...

Hayatın kırık tuval, görünmüyor suretin,
Yoksa baharın mı yok, yoldaşmıyız bu güzün? ...

Uzat o gözlerini, korkum gitsin gözlerden,
Bitkin şiir mahreci eyvah, kırık çıkar her sözün....

Gamzesi utankaçtır, bak ufuk fecir ağlıyor,
Güzel rüya, gül kokusu haberidir gündüzün....

Ayser Özbakır

Ayser Özbakır Tabak

İhanetin Dudaklarını...

Burukluğun, kandırılmışlığın riyakarlığın, dudaklarını bir bir öptüm bu gece, tan yeri ağarana kadar, bıkmadan, usanmadan.
Gözyaşlarım ıslattı onun yalan sözlerini ve sahte gözlerini..
Renkareng ışık yakardım becerebilsem karanlığı boğmayı,ama acziyetim bir kere daha bu gece tecelli etti...
Günsüz gecelerin tutsağı olmuşum, bir yaşam kadar kısa, bir an kadar uzun o rüyadan uyanamadım da....
Burukluğun,riyanın kandırılmışlığın dudaklarını bir bir öptüm bu gece, tan yeri ağarana kadar.
Yaşamamışlar için yaşamayı göze aldım.
Yaşamasını beceremeyenlerin yerine yaşamayı da.
Üstü atlanmışlıklar için her şeyi göze aldım.
Buruk, bir okadar da acıtan bir hal benimkisi.
Şimdi yürek bir ateş misali titrek.
Gönülse...Sorma.. Arkadaş! ! ! tarumar.
Savaşmayı öğrendim bu gece, sevgi sizliklerle boğuşmayı.
Yalnızlığın dudaklarını bir bir öptüm bu gece, nefesi kesilesiye kadar.
Sizler için, toplum için ve dahi kendim için.
İhanetin sevgi den yoksunluğun dudaklarını, tutkuyla,öfke izahatıyla öptüm bu gece...
Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

İlkbaharı

Sevgiyle soydaşım ben, kanım sevda mayası,
Yaşarım yüreğimde, beynimde ilkbaharı,
Essede kasırgalar değmez bana tasası,
Tirmalasin laleler sevgim de ilkbaharı...

Hiç bir çiçek seçermi, balı ararken arı,
Bir şiidir tüm renkler, mavi olsun ya sarı,
Hışıldarken başımda sonbahar yaprakları,
Bir sevda sürdürecektir, içimde ilkbaharı...
Ayser Özbakır

Ayser Özbakır Tabak

İş İŖten Geçti

Bitti sandıklarım birer yalanmıŖ,
Kader böyle, buda bana kalanmıŖ,
Sinem yangınlarda nasıl zamanmıŖ?
Farkına vardım da, iş işten geçti....

Dertleri dağıtırdı saran kolları,
O ndan öğrendim güzel yolları,
Sollarda geçer nice kulları,
Farkına vardım da, iş işten geçti....

Öyle sevildi ki geçitim serimden,
Ağır yara aldım taaa en derinden,
Ŗimdi sallansa da dünya yerinden,
Farkına vardım da iş işten geçti...

Gece haram, dolaşırım uykusuz,
Kurak bir çöldeyim kalmıŖım susuz,
Çekilirmi bu yaşam sevgisiz, o nsuz,
Farkına vardım da iş işten geçti...

'O' türden hiç kimşeyi sevemem,
Kimselere 'BİRİCİGİM' diyemem,
Unutulur deyip, sahte libas giyemem,
Farkına vardım da iş işten geçti...

Her şeyin üztünde sevgim var önce,
Engelsiz, çıkarsız sevdim gönlümce,
Unutulmaz ki 'O' dünya döndükçe,
Farkettiğimde iş işten geçti...
Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

İş İŖten Geçti...

Bitti sandıklarım birer yalanmıŖ,
Kader böyle, buda bana kalanmıŖ,
Sinem yangınlarda nasıl zamanmıŖ?
Farkına vardım da, iş işten geçti....

Dertleri dağıtırdı saran kolları,
O ndan öğrendim güzel yolları,
Sollarda geçer nice kulları,
Farkına vardım da, iş işten geçti....

Öyle sevildi ki geçitim serimden,
Ağır yara aldım taaa en derinden,
Ŗimdi sallansa da dünya yerinden,
Farkına vardım da iş işten geçti...

Gece haram, dolaşırım uykusuz,
Kurak bir çöldeyim kalmıŖım susuz,
Çekilirmi bu yaşam sevgisiz, o nsuz,
Farkına vardım da iş işten geçti...

'O' türden hiç kimşeyi sevemem,
Kimselere 'BİRİCİGİM' diyemem,
Unutulur deyip, sahte libas giyemem,
Farkına vardım da iş işten geçti...

Her şeyin üztünde sevgim var önce,
Engelsiz, çıkarsız sevdim gönlümce,
Unutulmaz ki 'O' dünya döndükçe,
Farkettiğimde iş işten geçti...
Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Kaç Hayat Yaşıyoruz?

Gerçek anlamda sevgi sadece ailede bulunur diyenler var. Doğrudur bence ama tam tersi de olabiliyor bazen aile içi yani yakın aile, eş, insanın en büyük düşmanı olabiliyor nedense... Cevab meçhul yine meçhullerin dünyasında... Sevgi aslında nedir bilirim yani gerçekten sevgimi adadığım insanlar var ama onlar da bunun farkında değil sanırım. Sevmek ve sevgi işte böyle birşey karşılık beklemeden sevmek en güzel şey. Dünyada herşey karşılıklı diyenler de var tabi ama bence sevgi karşılıksız da güzel... Bilmesin varsın sevilen kişi, ne çıkar canlar?

Ama çok kişi sanır ki sevmek eşitir aşk! Değil! Bu büyük bi yanlışlık olur sevmek aşka eşit değildir, aşk bir sevgi türü ama sevgi denilince aşk akla gelsede eşit değildir! Bu dünyada gerçekten sevgiye değer çok kişi var ama bulmak zor...

Bazı insanlar da sevgine değmez... Kimdir bu kişiler hangi özellikleri var bunu herkes kendince bilir...

Yani kısaca saygı iki taraflı olmalı veya hiç ayakta duramaz ve saygı sevginin temellinde yatan şeydir. Sevgi ise karşılıklı olmazsa bile ayakta durabilir çünkü sevmek o kadar güzel birşeydir ki sevilen bilmesee bile sevmeye devam edebilecektek şey...'SEVGİ' Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Kaçtı Yıllar

Hüzünler arasından sıyrılıp kaçtı yıllar,
Tutamadan uzanıp, yüreğimde baharı,
Sinem üstü yüklenip, hep boğazımı tıkar,
Bunca coşkun bir ruhun, hırçın fırtınaları...

Beyhude artık bana, her çiçeğin bir dalı,
Ne tomurcuk bir gülü, ne göçen turnaları,
Şevgisizlere sundum, bir yürek yadigarı,
Ömrümden arda kalan bu cılız damarları...

Ayser Özbakır

Ayser Özbakır Tabak

Katlanamadım

Ne yıldız belli, bu gece nede ay belli,
Gecemiy di, gündüz müydü duymadım,
İçimde dertlerim bin bir yüz elli,
Gözümü uykuyla uzlaştırmadım...

Kime dert yansam, neyi anlatsam,
Aradım da dost omuz bulamadım,
Beynimde vesvesem karma karışık,
Başımı yastıkla barıştırmadım...

Tan yeri ağarmış, güneş de varmı,
Yeni günümü doğmuş anlayamadım,
Bunca eziyetler bana revamı,
Ruhumu bu güne yakıştırmadım...

Gecem neredey di, günüm derede,
Çevreme baktım da anlayamadım,
Söyleyin gözüme, inenmi perde,
Neden tüm dünyamı tanıyamadım...

Bir kaç cümlem bir ömrü anlatıyor,
Sordular, tek kelime anlatamadım,
Ne acılar, sancılar içimi kanatıyor,
Katlanırım dedim, katlanamadım...
Ayser Özbakır

Ayser Özbakır Tabak

Kınıyorum....

Kınıyorum iki yüzlü, çifte standartlı insanı,
Kullanamıyorsa seninle aynı lisanı,
Çiğneyip geçer de tüm değerleri,
Kınıyorum damarında akamayan kanını...

Kınıyorum vefayı yalnızca semt bilenleri,
Unutmuşsa fitratı gereği ona verilenleri,
Çığlık, çığlığa anlatırsın da derdini,
Kınıyorum arkandan sinsice dolap çevirenleri...

Kınıyorum insan gibi insan olamayanı,
Sevgiy le, muhabbet le dolamayanı,
Dem vurur da HOCA lıktan kulluk tan,
Kınıyorum aynada kendini bulamayanı...

Kınıyorum olduğu gibi görünmeyi dışa,
İyilik yapar da, hayasızca kalkarsa başa,
Mevlam bizleri korusun böylelerinden,
Kınıyorum yüreği dönmüşleri taşa....

Kınıyorum ağlamışı, bir kez daha ağlatanı,
Seviyorum cümlesiyle kendine bağlatanı,
Böylelerini iyi elemeli, geçirmeli süzgeçten,
Kınıyorum zaten yangınlarda olanı yakanı...

Kınıyorum ben, AYSER, böylelerini,
Ahlak, adet, namus deyimlerini,
Bizi biz yapanları unutup geçen,
Kınayarak silerim defterden cümlelerini...

Kınıyorum sahte islam kahramanlarını,
Çok çabuk unuturlar tarz dışı yaşamlarını,
Doğru sanmayın, her yazılan, çizilenler,
Kınıyorum böyle şehvet, meta azgınlarını....

Ayser Özbakır....

Ayser Özbakır Tabak

Otuz Ağustos Atmosferin de...

Kahbenin, kahbece ne kaldı yapmadığı,
Bir tek imanı kaldı Türk; ün yıkamadığı,
Topuyla, tüfeğiyle, nefretiyle kiniyle,
Akan salyalarıyla, tutarsız dini ile,
Ne hanlar, ne yuvalar, ne ocaklar söndürdü,
Yaşlı, kadın, çocuk, kızan demeden,
Nefreti dinmiyordu hepsini yok etmeden.
Fakat taşı sabırlar, bir anda ruhlar coştı,
Ben bir Türk; küm deyenler, hemen cepheye koştı,
Türk,e düşmanlığıyla tanınan PALİKARYA..
Sana mezar olacak yakında şu SAKARYA...
Sonuçta böyle oldu, bir emir geldi baştan,
Bizler muzaffer çıktık sonunda bu savaştan...
Komutanın emriyle geldiler hepsi dize,
Bir sabah vakti ile, döküldüler denize...
Nsıl şahlanmış ise o ruh Budin, Ynyada,
Aynı ruh kıyam etti o sabah SAKARYA da,
Öylesine coşarak düşmana vurdu ki tos,
Altın sayfalaradadır bu gün Otuz Ağustos...
Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Öğreniyorum...

Hiç böyle olmadım ben. Yaşama böyle yılgın, böylesine soğuk, böylesine uzaktan bakmadım. En soğuk kışta bile hiç kimsenin görmediği güneşler ısıtırdı beni sen varken. Karda çiçekler açtırırdım. Çünkü sen vardın. Sen aşkıydın, sen sevgiydin, sen dosttun, sen güneştin, sen insandın, sen yüreğimde isyan, sen ruhumdaki ateştin. Sen gülüşlerimin adı, sen göz yaşlarımın anlamıydın. Sen hayatımdın, sen hayattın...'GİTTİN'... Ve bir gün gittin. Bahanelerin vardı, ardına sığınacağıın haklı, yada haksız nedenlerin vardı. Gidişine izin verdim ki gidene kal demek küçüklüktü. Küçülmedim belki ama gidişin tüketti beni, akladı belkide. Oysa ne çok sevmiştim seni. Senin verebileceğın hüzün demek ki böyle acı bir şeymiş, öğreniyorum. Acı veriyor, zor oluyor, canımı yakıyor ama öğreniyorum... Yüreğimdeki ateş söndü, yerinde buzdan bir kütle var artık. Baharlarsa öylesine uzak ki bana..

Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Ölen Ruhlarımız....

İlişkiler bozulmuş herşey çıkara dayanmış
Sevgi kirlenmiş ve sekse dayanmış
Alkol, uyuşturucu, eroin insanlığı bitiriyor
İnsanlar yolunu şaşırılmış ruhlarını kaybetmiş
Kişilikler bozulmuş herkesde çift yüz çift kişilik.
Bu yalanlar dünyasında güvenecek kimse kalmadı...
...Dinimizde çarpıntılar, lokmamızı günah sarmış.
Herkes bir yalan senfonisi veriyor
Kaybolmuş ruzgarda sürükleniyoruz.
Bir delilik bizi sarmış yok oluyoruz.
Kitleseel bir ölüm var ama cesetler yok.
....Yok çünkü bedenlerimiz ve ruhlarımız ölüyor
Ayser Özbakır.
Ayser Özbakır Tabak

Özel ve Güzel...

Yanılmışım aşk`ı onda aradım,
Oydu dileğim, oydu muradım,
Bu gece onun için durdum, yakardım,
Seversen böyle sev, özel ve güzel...

Anladım`ki aşk Allah`a duyulur,
O aşk`ki tüm benliğin doyrulur,
Dualarda nidaların duyulur,
Seversen böyle sev, özel ve güzel....

O dost, arkadaş, o sırdaş o yardı,
Büyüyen sevdası, dünyamı sardı,
Bende ki eksikler, onda tamamdı,
Seversen böyle sev, özel ve güzel...

Kadrini bilir, yada bilemez,
Hiç bir olgu, bu sevgiyi silemez,
Gitsede 'Ö' yere kimse gelemez,
Seversen böyle sev, özel ve güzel...

Bu özel gecede oysa dileğin,
Bükükse ona karşı boynun, bileğin,
Her yol ona şıkar, son güne değin,
Seversen böyle sev, özel ve güzel...

Ne çıkar hayatını varsın karartsın,
Değer be, dilerse her an ağlatsın,
Yüreğini kızgın yağda dağlatsın,
Seversen böyle sev, özel ve güzel....

Ayser Özbakır

Ayser Özbakır Tabak

Özlem....

Çek ellerini benim dünyamdan,
Ben güneşi görmek istiyorum,
Bırak çatlâsın sensizlikten her şey,
Çekil benim sevda yüklü bağımdan,
Ben sevdaya özlem çekiyorum...

Sözlerin uyuşturdu damarımda kanımı,
Masken düştü, gerçek yaktı canımı,
Unutamayacaksın hiç bir anımı,
Çekil benim sevda yüklü bağımdan,
Ben sevdaya özlem çekiyorum...

Sözlerin söndürdü ayı, güneşi,
Beş para etmez bir eşek leşi,
Bak sevgimin bulunacakmı eşi,
Çekil benim sevda yüklü bağımdan,
Ben sevdaya özlem çekiyorum...

Ayser Özbakır Tabak

Özlemidir...

Beyaz güller sırtında rahat uykudur hayat,
Çalınca kapıları sevda yüklü kervanlar,
Şiirin beşiğinde nazlanmakta yaşamak,
İstemez ki lal olsun boynundaki suskunluk,
İtirleri dökülür sevda bakışlarından...

Göğün kat kat yerinde buruşuyor bulutlar,
Çizilmiş mi bakışla aynaların ahvali,
Urperirde aniden, karadeniz feryadı,
Boğazımda kumıldar özlemlerin tufanı,
Alnımın serinliği bir sevda özlemidir,
Kararırsa gözleri göçmen kırlangıçların,
Sevginin dergahına sen onları davet et,
Ellerim buz tutuyor, kim eritti güneşi?
Ölürse vuslat şefkim, sevenleri telkin et...

Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Ramazan da El,ele

Sevgili arkadaşlar, ramazan ayının gelmesiyle birlikte kamu kurum ve kuruluşları ile sivil toplum örgütlerinin yardıma muhtaç kişilere destek olmak için adeta yarışa girdiklerini biliyorum çünkü içlerinden biriyim, yardım alan binlerce yoksulun genellikle sadece Ramazan ayında mutlu olduklarını da yıllardır biliyorum.

“Yoksul aileler ancak bu yardımları aldıkları toplumsal dayanışmanın tam olarak sağlandığı Ramazan ayında rahat ediyor. Bu ayda maddi durumu iyi olmayanlar bile yardım edebilmek için büyük çaba harcıyor sağolsunlar. Bunda, kutsal 3 aylarda toplumun ruhsal yönden Ramazan’a hazırlanmasının büyük etkisi var. Halk, çevresinde gelişen her türlü olaya, karşılaştığı olumsuzluklara daha ılımlı ve duyarlı yaklaşıyor. Yani, diğer aylarda arzu edilen toplumsal dayanışma tam anlamıyla bu dönemde sağlanmış oluyor.”

Hemen herkesin aynı anda yardım yapmaya çalıştığı Ramazan ayında “Dini ve sosyal etkilerin doruk noktada olduğu bu dönemde bütün yardımlar bu zaman dilimine sıkıştırılıyor” dedi.

Bu ayın sona ermesiyle birlikte yardıma muhtaç kişilerin yardım için yarışan çevrelerin önemli bir kısmı tarafından unutulacağını ve ihtiyaç sahiplerin zor günlerine yeniden döneceğini de biliyoruz. İhtiyaç sahibi kişilerin sadece Ramazan ayında değil, yılın tüm aylarında düşünülmesi ve yardımların 12 aya yayılarak yapılmasının hem sosyal hem de dini açıdan daha sağlıklı bir yaklaşım olacağını düşünüyorum “Ramazan’da yardımda bulunanlar toplumsal görevini yerine getirdiğini düşünüyor. Ancak, yardımlar sadece Ramazan’la sınırlı kalmamalı arkadaşlar. Sadece 3 aylarda değil, bütün bir yıl bilinçlendirmeli, şefkat ve merhamet duygularının sürekliliğini sağlamalıdır. Yapılması gereken yardım duygusunu kalıcı kılmaktır.”

Bunun sosyal toplum olunması açısından da büyük önem taşıdığını ifade eden Kartal Kaymakamı Dursun Ali Şahin bey le, Kartal Belediye Başkanı Arif beyle bugün bu konu üzerinde toplanarak konuştuk ve toplumun her bireyi bu anlamda üzerine düşeni yapmalıdır. Bu, sosyal sorumluluğun bir gereğidir” kararına vardık...Sizlerde katılırmısınız? nere kime önemi yok. Sadece bir kişiyi mutlu etmek maddi, manevi inanın şizde iç huzuru verecektir...Selamlıyorum.

Ayser Özbakır

Ayser Özbakır Tabak

Sakin Şaşma....

Bağlanma namerde olursun nahoş,
Alkol almış gibi olursun sarhoş,
Hkikatı bilene sen yinede koş,
Sakin şaşma, sakın kanma arkadaş...

Bal sunsa da namertın elinden içme,
Merd olan insandan sakın vaz geçme,
Bu fakir, bu zengin sakın ha, seçme,
İnsan olmayanla olma arkadaş...

Namertın her şeyi dizinde gezer,
Evvelden gelecek her şeyi sezer,
Zayıfı bulunca, acımaz ezer,
Sakin böylelerden olma arkadaş...

Ben uyardım, gayem sede, insani,
Anlayan anlar, alır burdan lisani,
Dolaştırırsa kabe derde fizanı,
Onunla bir adın atma arkadaş...

Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Sayıkladım

Yine bugün, öyle garip, öksüz günümde,
Doğduğum şehir düştü içime de ağladım,
Çok farkı yok, bugünden, dünümün de,
Trabzon`um, Sürmene`m diye sayıkladım...

Elvan, elvan özledim taşını, toprağını,
Aklıma düşer de yaylasını, obasını,
Her ton yeşilini, çiçeğini yaprağını,
Trabzon`um, Sürmene`m diye sayıkladım...

Gözümün önünde, zümrüt yeşili dağları,
Mısır tarlaları, fındık ve çay bağları,
Daha dün dü gezdiğim kuş sesli yaylaları,
Trabzon`um, Sürmene`m diye sayıkladım...

Takdir-i ilahi, ölürsem buralarda bir gün,
Doğduğum toprakta isterim beni gömün,
Cesetimi orada, o temiz sularda yuyun,
Trabzon`um, Sürmene`m diye sayıkladım...
Ayser Özbakır

Ayser Özbakır Tabak

Sende Sevmek

Ben seni sevdimmi bilemiyorsun,
Ama taramayı saçlarını ellerimle,
Bir bahar gününde sana akan sevgi sözlerimi,
Onları sevdim işte...
Ben seni sevdimmi bilemiyorsun,
Ilık soluğunu sevdim yalnız tenimi yakan,
Cümle renkleri sevdim sende beyazı, yeşili sarıyı,
Yoğun sevgi yaşantımızı,
Aşkın, sevginin kendisi olmamızı
Sevdim sende,
Ben seni sevdimmi bilemedin,
Ama seni büyültmeyi sevdim içimde isyanlar gibi,
Sesin geldi bana sevdaya çağrı,
Dönülmez iklimlerden,
El sallatmasını öğrettin hürriyetten,
Kollarımda ki yerini sevdim sıcacık,
Dünyamı dolduran ruhunu,
Etrafımda gezinen yumuşak gölgeni
Sevdim işte en gerçekten,
Sabahları güneşim olmanı,
Geceleri ay şavki yüreğime vuran,
Ama seni sevdiğimi bilemedin ki,
Fakat en çok ta sende,
Kendimi buldum,
Amöa yine sende kendimi sever oldum,
Çocuklar kadar,
Şevmeyi bilenler gibi sevdim,
Kısaca sende bal renkli gözlüm ben,
Sevmeyi sevdim belli ki...
Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Seni Tanıdığımı

İçime ılık bir aydınlık doğmuş,
Tenimde sımsıkı kolların,
Okşamalar, sevişlerin ard arda,
Milyon kere şükrediyorum...
Seni tanıdığımı kollarında...
Sana çıkıyor her köşe başı,
Nezaman yola çıksam,
Seni bulmak için eliyorum
Toprağı, taşı...
Ayser Özbakır

Ayser Özbakır Tabak

Senin Eserin....

Her an nereye sırtımı dönsem seni görüyorum.. Gözlerimin içi gülüyor...Seni gördüğümde nefes aldığımı hissediyorum...Boğmuyor beni kalabalıklar, boğulmuyorum maskeli yüzlerin arasında sen bende iken can, kendi kimliğimin savaşını verebiliyorum ozaman...O zaman güçlü oluyorum,cesaret veriyor varlığın, sen var iken direnebiliyorum her olumsuzluğa.Çocuk olup koşmak geliyor içimden kırlara, ormanlara senin ellerinde kenetlenerek..Şimdi daha anlayabiliyorum içimdeki bu parlamaya hazır çocuğun nereden geldiğini...Sen büyümeyecekmisin dediklerinde gülüyorum...Bu çocuğun yaratıcısının kim olduğunu bilmiyorlar çünkü..İstediklerini düşünmekte özgürler...Elimde bir imkan olsaydı seni herkese gösterebilseydim anlatamadığım anlayamayacakları seni...Yinede umutluyum, yinede güçlüyüm sayende, kimseye anlatamasamda ben biliyorum ya seni,Allah biliyor ya bizi, ben yaşadım ya seni..Artık rahat çocuk olabilirim seni gördüğümde, yada her bekleyişlerime...Bu kadar uzak durma kendine, yani bana....Senin bekleyen bir çocuk var hala, penceresinde ve o senin eserin. Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Sensin...

Karanlık odama girmiyorsa ışık,
Ay doğmuyorsa gecelerime,
Beyaz güller açmıyorsa bahçemde,
Örümcek ağı gibi ise vesvesem,
Kabahat bendemi?
Dudağımdan düşmüyorsa sigara,
Uzak kalıyorsam dostlara,
Muttasıl içimde kanıyorsa bir yara,
Suç bendemi?
Takılıp kalıyorsa bakışlarım,
Sana gelen, seni getiren,
Yollara,
Hasretsen şefkat dolu kollara,
Selamım söylensin,
Kadir bilen kullara,
Ulaşmıyorsa,
Sebep 'SENSİN'

Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Sevdalım...

Ne zor buldum ben seni ahh bir bilsen,
Gidişine dayanamam bilki sevdalım,
İçimdeki yerini bir bile bilsen,
Kıskanır cümle alem seni sevdalım...

Bir rüyasın gecemde bitme nolursun,
Uyanmamaya razıyım gözüm kör olsun,
Adını anmazsa, dilim tutulsun,
Kıskanır cümleler seni sevdalım...

Ben her şeye razıydım senin sevdan da,
Sevdaya götür, elimden tut da,
Kararmış gönlüme bir ışık ol da,
Kıskansın yıldızlar seni sevdalım...

Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Sevgi Doğacak...

Yalvarsam Mevla ya götürse beni,
Sevgi yoğunluğu olan yerlere,
Çiçek gibi yerden yeşertse beni,
Yaysam sevgileri tüm bahçelere...

Başımı yastığa koyduğum zaman,
Rüyalarda sevgi arar dururum,
Sevgiden mahrum kaldığım zaman,
Sevgiyle yoğrulur, sevgi olurum...

Sanmaki sevgisiz gönül kalacak,
Zaman nefretleri boğacak şimdi,
Herkes kucak, kucak sevgi alacak,
Ufkumuzda sevgi doğacak şimdi...
Aysel Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Sevgi Kaybolmuş...

Şu yaban ellerde bir kadın ağlar,
Ağladıkça göz yaşı çoğalır, çağlar,
Sormayın derdi ne, üstünde dağlar,
Yaşatmaz bu çile sevda kaybolmuş...

Özlemlerde bu kul derman arıyor,
Sevgim, sevdam diye deli oluyor,
Neredesin içten, içe yürek yanıyor,
Yaşatmaz bu çile sevgi kaybolmuş...

Sevgisine, her şeyine hasretim,
Bu çileyi tek başıma çekerim,
Yollar izin verse 'O'na giderim,
Yaşatmaz bu çile sevgi kaybolmuş...

Ayser Özbakır

Ayser Özbakır Tabak

Sevgi Küheylanı...

Binbir fenalığın kol gezdiği şu feckalade kirlenmiş dümyada, her zaman temiz kalabilmiş tek şey var, o da SEVGİ dir, arkadaşlar. Onca sararıp, solan gülendam şeylerin yanında hiç renk, güzellik ve cazibesini koruyabilmiş tek dilber SEVGİ dir.... Sevgi yaşatan bir iksirdir, insan sevgiyle yaşar dostlar, sevgiyle mutlu olur ve sevgiyle çevresini mutlu eder.

Bizim sözlüğümüzde sevgi canımızdır, biz birbirimizi onunla hissederiz, onunla duyarız.....Allah cc, insanları birbirine bağlama konusunda sevgiden daha güçlü bir iletişim unsuru, bir zincir yaratmamıştır....

Sevgi gibi bir silahı olanın artık, bir başka silaha ve benzeri şeylere ihtiyaç duyacağını sanmıyorum..... SEVGİ....En saf altınla bile tartılsa bana göre ondanda ağır gelir...Altın da, gümüş de değişen borsa ve piyasalarda her zaman değer kaybedebiliyor, ama SEVGİ nin kapıları olumsuzluklara kapalıdır her zaman...Ve hiç bir harici müdahale onun ahengini bozaman.....

SEVGİ yi tatmış insanlar hiç bir zaman kine, nefrete, gayza yer vermezler...Sevmesini bilenlerin, muhabbetle iki büklüm olmuş boyunları, her zaman SEVGİ ye selama durur ve SEVGİ den başka hiç birşeye kıyam etmezler...Yürekler birer SEVGİ küheylanı gibi şahlandıklarında, düşmanlık, kin nefret duygusu saklanacak yer arar sevgili okurlar....Kısaca sevmesini bilen insan gibi insanlarsak, nefret gayzından çatlar, kin öldüren bir yutkunmaya dönüşür...

Dişma ama daima SEVGİ de kalınız ve ondan vaz geçmeyiniz...
Ayser Özbakır Tabak.

Ayser Özbakır Tabak

Sevgili Bir Dost...

Hani, diyorum da arkadaşlar, insanın gerçekten mükemmel bir sevgili dostu olsa...

'Onu', şöyle, içine sindire-sindire, kocaman bir sarılsa...Ne iyi olur değil mi? Dostunuz! Dostunuz var mı? Kadın ya da erkek... Hiç fark etmez. Gerçek dostun cinsiyeti olmaz arkadaşlarım. Paylaştığınız birileri var mı?

Var ise mesele yok.

Yok ise, gidin bulun hemen!

Sırlarınızı paylaştığınız. Özlediğinizi açık yüreklilikle söylediğiniz. 'Canım benim!..'dediğiniz... Telefonda bile saatlerce konuştuğunuz, sıcacık biri..Onu görmediğinizde yüreğinizin 'pıt-pıt'attığını hissettiğiniz,bir dostunuz var mı? Dert ortağı, sohbetlerinizi paylaştığınız, yalnızlığınızı anlattığınız, sevincinizi hisseden biri...Yalnız kaldığınızı düşündüğünüzde, birilerine öfkelendiğinizde, sevdiklerinizi özlediğinizde, hayal kurduğunuzda yanınızda 'O' var mı?

Sizi hiç yalnız bırakmayan biri... Cesur, sempatik, azimli, kararlı, Arayan, soran,'Seni özleyorum' diyen biri. Böyle bir canlı ile her şeyi konuşabilir, paylaşabilirsiniz.

Yanıltmaz! Anlayışla karşılar her şeyi... Hataları, günahları-sevapları, her bir şeyi konuşabilirsiniz onunla... Hiç yalnız kalmazsınız nitekim... Böyle bir dost bulmak için fazla bir arayış içinde olmanıza gerek yoktur. O kendiliğinden çıka gelir zaten. (Elektrik olayı) Bir gün bir bakarsınız karşınızda... Bir de bakmışsınız sınımsız sohbetler, derin konular, sırlar,paylaşımlar... Kimseye söyleyemediğinizi, en yakınınıza anlatamadığınızı, geçmişteki izleri, geleceğe dairlerinizi, sadece ona anlatır olursunuz. Kadın, erkek bir dost bulun! Ama gerçek insan olsun. Aradığında işinizi değil, sizi soran... Kötü gününüzde ev sahibi, iyi gününüzde kiracınız olsun. Anlatsın, konuşsun, açık-seçik, korkmadan yarasın. Güvensin! Cinsiyeti olmasın! Bir kartal kadar haşin, bir maymun kadar şaklaban, bir ceylan kadar narin olsun. Doğruları söylesin. Gerçekçi olsun.

Yanıltmasın, kandırmasın! İçten, sevecen, sempatik, sevdaları, özlemleri anlayabilen biri olsun. Anlasın! Ağzıyla değil, gözleriyle ve kalpten konuşsun. Yaşasın! Doya-doya yaşasın, doya-doya yaşatsın. Beyninden değil, yüreğinden versin. 'Olsun varsın! Paylaşırım.' desin. Bir dostunuz olsun. Sizi ve benliğinizdekileri paylaşsın... Dost olsun! Ama...İnsan gibi insan olsun Gerçek bir dost.

Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Sevmek Varken..

Sevmek varken insanlar neden yer birbirini;
Birleşmek tayin eder milletin kaderini.
Sokakta çarpışırsa kitaptaki fikirler;
Döner kaba kuvvete yitirir değerini...

Ödevimiz olmalı milletçe sevgi kurmak;
Düşmanın karşısın da sevgiyle yumak, yumak.
Şevmeliyiz kardeşçe, dostça yani insanca;
İnsanlığa sığarmı sevgisizce yaşamak....
Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Sitem kar

Anlayacaksın beni, bir gün anlayacaksın,
Fakat geçmiş olacak, fayda vermez ölüye,
Sevgisinden uğrun da, ölen bir yar var diye,
Başın havada dim, dik, mutlu yaşayacaksın...

Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Siz Hiç..

Arkadaşlar,siz hiç, "engellenmişliği" değil de "engelli olmayı"tecrübe etmek istediniz mi?

Hiç, kulaklarım duymasaydı; gözlerim göremeseydi,sevmeseydi yüreğim sahtekar kıymet bilmezleri, gerçek dünyanın sanallıklarını dedinizmi?

Hiç, kelimeler boğazınıza düğümlendiğinde; ney gibi düğümlü kaldığınızda keşke konuşmasaydım dediniz mi?

Ya da hiç, bir zihinsel engellinin yerinde olmayı istediniz mi?

Farkındalıklarınızdan rahatsız olduğunuz anlar ne sıklıkta?

Teker teker veya hepsini birden, mümkünse hepsi birden dostlar!

O zaman kulaklarım, gözlerim, sözlerim, zihnim ile "mücadele" yaşamayacaktım şu anki gibi...

İlişkilerde yine "edilgen", belki de şu andakinden daha fazla "nesne" olarak algılanacaktım; isteklerim daha fazla umursanmayacaktı, ben yine ben olamayacaktım; bir yanım eksik, yarım kalacaktı, ben olmama yine izin verilmeyecekti, aslında engellerim engel olmayacaktı; engellerimi engel olarak dayatanlar engelin kendisi olacaktı, an'ı yaşamama... ama şu anki gibi aktif bir ihlal olmayacaktı malesef, yaşanılan. Ne bileyim herşey kelimelerle,yada buradan anlatılmaz ki? eksik çok fazla. Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Son__suzluk__

Neden bu son lar?
Asıl sona doğru giderken,
Unutarak gerçeği,
Dünyalık son lar,
Yara almamalıydı yürekler,
Sonu yok ki bu sonların,
Ve asıl son gelmedik çe,
Son sayamayız bunları,
Beyhude bu sonlar,
Neden ozaman bu yaralar? _
Yürekteki pareler,
Yanıklara tuz basmalar...
Kırmalar, kırılmalar,
Ayrılıklar, gidişler neden?
Cennete ertelenen kavuşmalar,
Cehennemi ağlayışlar,
Kayboluşlar neden bu vedalar?
İşte böyle bir şey olmalı son...
Bilinen ayrı,
Görene ayrı, görmeyene ayrı,
Görüp te, göz yumana ayrı,
Ama bu dünyada yaşanmamalı,
Hiç bir son, yada veda,
İdealler dünyası farklı,
Bu dünya oyunun ikinci basamağı,
Gün gelecek perde kapanacak,
İşte küçük oyunun,
Küçük kıyamati ve son;
Ardından ise SON_SUZLUK...
Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Söz Sevgi...

İksir dir hastaya, sevgi ve şifa,
Söylenirse günde kez, kez günde kaç defa,
Sihhat, sağlık saklı o sözde,
O nu duyan hasta sürmezmi sefa? ...

Olmalı o sözcük her derde deva,
O nsuz yüreklerde heves ve heva,
Duyulur da dert, tasayı yok eder,
O nsuz gönüllere esen boş hava...

Olmalı herkesin sevgi limanı,
Sevgi insanlığın dini, imanı,
Olmasak cimrisi bu sözcüğün biz,
Sevgiyle kur dostluğunu, yuvanı...

Yıllarca insandır peşinden koşan,
Sevgi için taş ve dağları aşan,
Gam da, keder de boğulsak dahi,
Sevgiyi duyunca yürekler coşan...

Sevgi dir insanlığın asıl teması,
O olmuştur aç ruhların maması,
Seven sevimli içten, yürekten,
Sevmeyi bilendir en kutlanası...
Ayser_ce

Ayser Özbakır Tabak

Suçlama....

Nasip alamamışsan sen nice verilenlerden,
Mevlanın sunduğu bunca güzel nimetten,
Sıyrıl içinde ki tüm kötü engellerden,
Ama seni seveni sakın ola suçlama....

Sevgiyle donatmış bizi yüce yaradan,
Haşa! ! ! seni unutmuş, sıyırmışmı aradan?
Yüreğinde reng kalmamış hasetlik ve karadan,
Ama seni seveni sakın ola suçlama...

Sevenler ererler unutma mutlak encama,
Sevgini kat muhtaç olan bir cana,
Eksik gördüklerine sevgiden vur bir yama,
Ama seni seveni sakın ola suçlama...

Seveceksen kendin sev,sakın olmaya kopya,
Asla katma sevdana serap, yada ütopya,
Öyle sevgin olsun ki, imrensin sana dünya,
Ama seni seveni sakın ola suçlama...

Kelimeler az gelsin ne kalem, ne de yazı,
Örnek alınsın diye, şöyle bir görün bazı,
Söyleyiver savdanı ağlat mızrab` ı, sazı,
Ama seni seveni sakın ola suçlama...

Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Sürer Gider

Bir sürü et yığını dumanlı gözlerimde.
Her yana pervasızca savrulan sevgi tohumları.
Nekadar yeşertir saklı olanı?
Su bile akamaz olur,
bu sonda.

Et yığınları; mezarlar onları bekler.
Toprağın kapısı her daim açık.
Bu son olacak diye de değil,
Hiçlenene kadar sürer, gider...

Bir bilsen.
Nice yeni başlangıçlar,
toprağın kapısının
ardında saklı durur.
Ve....
Hiçlenene kadar sürer gider.
Ayser Özbakır

Ayser Özbakır Tabak

Şiddet ve Öfke

Biz ki,sevgili ardaşlar "dayak cennetten çıkar" atasözüyle büyütölmüş çocuklarız.

Biz ki, bir çiçeğin yaprağı kadar ince ve narin tenimize ilk şamarı yediğimiz o ilk yaşlarımızda bile "annenin vurduğu yerde gül biter" sözleriyle gözyaşlarımızı elimizin tersiyle silip, sözde sevgiden örtüye sarılıp gizlenmiş,o boşverciliikli ve kaba emrivakiyle, zorla acımızı kurutmuş çocuklarız yanaklarımızda sevgili dostlar.

Biz ki, yeni adımlarımızı atarken daha, "çocuk dediğın düşe kalka büyür" tesellileriyle umursuzca koyverilmişiz, yaşamın masa kenarlarındaki travmalara umursanmadan.

Yüzümüzde, ellerimizde bacaklarımızda ve her yerimizde yaşamın bu "düşe kalka büyüme" izlerini taşımaktayız hala.

Ruhlarımızda analarımızın babalarımızdan yediğı dayakların çıkmayan izleri var ve bunu çok iyi bilenlerdenim.

Ve analarımız, ruhlarında yedikleri dayakların izlerini taşımaktan şu sözlerle hep gurur duymuştur ne yazık ki;

"Kocamdır, sever de döver de! "

Oysa sevgi diye birşey yoktu bizce, gizlendiğimiz köşelerden korkuyla seyrettiğimiz bu acıklı manzarada, o arkasına gizlenen sevgiyi, gerçekte hiç görmedik, yada gösteremediler.

Sahteydi hep sevgiler.

Nefreti, öfkeyi ve şiddeti gördük daha kendimizle ilk tanışmamızda bile

Bu öfkeye de "yerinde gül bitecek" diye saygı duymadık mı hep?

Biz şiddeti, daha ilk yaşlarımızda saygıyla kabullenmek zorunda bırakılmadık mı?

Önce anne babadan, sonra öğretmenden, sonra kardeşten, abiden,eşten,arkadaştan, sevgiliden, dosttan çok yazık ama bu gerçek?

Yediğimiz tüm dayaklar bizim "iyiliğimiz için" değil miydi?

Ruhumuzdaki yaraların hesabını sormak gereğini duymayışımız, bu iyiliğe karşı duyduğumuz saygıdan, kabullenişten öte neydi ki?

Esaslı bir başkaldırıyı, şiddete karşı sağlıklı bir başkaldırıyı biz yaşamımızda nasıl ve ne zaman gerçekleştirdik?

Bizimkisi, şiddete başkaldırı değil,aksine yaş ve adale ilerledikçe,güçlendikçe, bir mirasyedi gibi, aynı "saygıyı", karşımızdakinden, gücümüzün yettiklerinden, bizi sevenlerden beklemek olmadı mı hep?

Şiddete saygıyla büyüyen insandan,gerçekte şiddete karşı olmasını nasıl bekleyebilirsiniz?

Buna hakkınız var mı?

“Şiddet, şiddeti doğur” maz mı?

Şiddet, canlının en ilkel tarafı, savunma içgüdü, değil mi zaten?

Köpekler, neden ısırır insanı?

Kediler neden tırmalar?

Eşek neden teper?

Canı yanınca, korkunca, kendini savunması gerektiğini hissedince. Öyle değil mi?

Hayır işte. Eğer insansak, bu doğru değil bencede ve eminim sizcede böyledir..

Şiddeti, kendi varlığını savunma gereğinin ötesinde, bir cezalandırma, öfkesine hakim olamama, çaresizlik ve acizlik içinde kalıp karşıdakini aşağılama yöntemi olarak benimseme halleridir bizim bu “saygı duyduğumuz”, çocukluğumuzdan kalma miras.

Ne eşekte var bu, ne köpekte, ne de başka bir canlıda.

Aşağılama, cezalandırma isteğiyle, öfkesine hakim olamama sonucu ortaya çıkarılan şiddet, sadece insana özgü bir “marifet” tir.

Yıkmak, yoketmek, öldürmek, aşağılamak arzusudur şiddet.. Güçsüzlüktür.

Aynı zamanda da şiddet, insanın kendi çaresizliğinin, öfke nedenine karşılık çağdaş bir çözüm ya da yanıt bulamayışının ve bu zaafının, güç kullanarak örtbas etme çabasıdır bir nevi..

“Şiddet karşıtlığı” söylemine katılmayan akli başında kimse bulunamasa bile, hemen herkesin içinde, değişik seviyede bir şiddet eğilimi vardır.

Hele hele, bizimkisi gibi, şiddetle yoğrulmuş kültürlerde, şiddetin tarih ve coğrafyalarımıza sinmiş olduğu, şiddetin neredeyse, kutsanıp saygı duyulduğu, katillerden kahramanlar yaratıldığı, cinayetin efsanelik bir nitelik haline getirildiği ülkelerde, istediğiniz kadar şiddet karşıtı olun..

Hala korku içindeyseniz, hala gelecek endişesi, yok edilme ürküntüsüyle yaşıyorsanız, hala kendi maddi ve manevi varlığınızı güvende hissedemiyorsanız...

Hala kurtulamamışsanız “miras saygı” lardan..

Bilginizin, beyninizin gücü, adalenizin gücünü yenememişse..

Hala çağdaş ve demokratik ülke normlarını tutturamamışsanız..

Hala kişinin doğuştan var olan temel hak ve özgürlüklerine karşı kesin ve değişmez bir saygı gelişmemişse yüreğinizde..

Hala kendinize saygıyı içinize sindirememişseniz..

Œiddeti beyinden ve bedenden değil, sözlükten atmışsanız sadece.

Ve siz bu durumdayken bir de hala ezilmekteyseniz, haksızlığa uğramaktaysanız, ve susuyorsunuz.

Güçlünün güçsüzü ezme yöntemi olan vahşete karşı kavga vermiyorsanız.

Boşuna çırpınmayın; çırpınmayalım...

Ne Şiddet sizden uzak durabilir, ne de siz Őiddetten, ya sizce?

Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Taşarken...

Bu gece kana, kana ağlamak istiyorum,
Hırçın bir pınar gibi çağlamak istiyorum,
Sevgileri yaşlarla dağlamak istiyorum,
Kalbimden sevgi ile, muhabbetim taşarken...

Kiskandırırım şu an mutlu esen rüzgarı,
Kiskandırırım serbest hiçkırın dalgaları,
Kiskandırırım hatta vahşi kasırgaları,
Kalbimden sevgi ile, muhabbetim taşarken...

Her an sevgi ye mahkum bu hassas içli ruhum,
Çünkü hiçranlarımı toprağa gömüyorum,
Sevgi için bir lahza, büyük haz duyuyorum,
Kalbimden sevgi ile, muhabbetim taşarken...

Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Yasaktır....

Namert bir ciğerin virüslü tükürüğüüm,
Zehir zıkkım sunar uykularımda,
Hasret göğüs kafesimi sıkar belinden,
Yasaktır söylemem,yasaktır susmam...

Nmlusuz silahların horozu çıkar beynimde,
Hasret gerer damarlarımı darağaçlarına,
Sevgiler bende, esir sevdalar yüreğimde,
Yasaktır söylemem, yasaktır susmam...

Riyakar sevdalar kusar mideme,
Sahipsiz sevgiler örterim üzerime,
Umut kırıklı saçlarımda yas tutar,
Yasaktır söylemem, yasaktır yazmam...

Ayser Özbakır Tabak.

Ayser Özbakır Tabak

Yaşamaya Değmez...

Tüm sevenlerin söylemiyle dostlarım: Sevgisiz yaşama yaşamaya değmez. Sevginin en büyük ödülüyse, yaşamın her yerine sinen biyoloji-ötesi canlılık.

Sen-ben ilişkilerinde, biz-siz ilişkilerinde, özetle tüm insanlar-arası, toplumlar-arası ilişkilerde en çabuk, en güzel, en kalıcı, en etkili ilişki yolu yordamı, yol yordam sağla maktan, bağ kurmaktan öte, insana en çok yakışan erdem-özü 'SEVGİ'dir insanca.

Öyledir de, böyle düşünmeyenlere ne karşılık vereceğiz?

Ne mutlu sevgiyi sorun yapmayanlara. Değil mi ki insanız, yapıyoruz işte: sevgi, saçmalık mı? Bir kandırmaca mı? Herşeyimiz o mu? Ondan kutsal şey yok mu? İşte böyle: sora sora sürdürüp gidiyoruz, gidiyoruzda, nereye kadar? .

Anlam aramamak elimizde değil çünkü. Sonunda soru-sorguyla bir ilişki olmadığına karar kılsak bile, başka türlü yapamayız. Desene, sorun-olmaktan çıkarmak, sormaktan geçer, yüreği ortada olana.

Sevgiye boşverenlerle tartışmaya girmeyede değmez aslında. Gündemim dolu, zamansa kısa, kala- kaldığı yerde otuluyor deseler de, varsın öyle sansın onlar, gündemim 'O'nunla dolu, zamansa kısa, sevmeye bakarım ben.Kime ne? ...
Aysr Özbakır Tabak.

Ayser Özbakır Tabak

Yaşanmaz Oldu

Kırdılar kanadım, vurdular yere,
Vurmadan evvela, günahımı sor,
Bşımı alıp de, gitsem ben nere?
Artık buralarda yaşamaz oldu....

Her yanım ızdırap, kederle dolu,
Bir bilinmeze çıkardım yolu,
Kimse demiyor ki Allah ın kulu,
Artık buralar da yaşanmaz oldu...

Herkese güneş ken, bana kar yağar,
Acılar bitmeden yenisi doğar,
Gönlüm dert üstüne, dertleri yığar,
Artık buralarda yaşanmaz oldu...

Bende insanım, sade bir kulum,
Hanidir çekerim acı ve zulüm,
Şimdi açmaz oldu bahçemde gülüm,
Artık buralarda yaşanmaz oldu...

Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Yazma Hakkın da...

Bazan hiç bir uğraşın, hiç bir eylemin huzur bulamadığı anları olur insanın. Nereye kaçsak, hangi yöne koşsak, müthiş bir can sıkıntısı kaplar benliğimizi. Tümceler parmaklarımızın ucundadır, ama anlatamıyoruzdur. Belki elimizde mutlu, huzur dolu sebepler vardır. Yada çok acı çekiyor, nemli ıstırap duvarlarına yaslanıyoruz. İşte böyle anlarda umulmadık bir şifaya benzer yazmak. Evet sizi o bunalımlı halinizle en sevdiğiniz bile dinlemeyecektir, yada dinler gibi görünecektir...Bakmayın dinler gibi görünenlere, sadece sinsice size gülümserler. Üzüm, üzüme baka, baka kararır misali, siz dertlerinizi gün yüzüne vurdukça, karşınızdaki kararan bir ayna olmaktan kaçınacaktır. İşte bu anlarda, karalayın elinize geçen en beyaz kağıtları, kırışmış sayfaları, kitaplarınızın boş köşelerini. Yazdıkça ferahlar insan bence Belki ilk başta eliniz titrer yazmakta. Sanki bir gün birisi bu gizli yazıları ele geçirecek ve öğrenecek bütün sırlarını. Boş verin böyle düşünceleri, keskin sirke küpüne zarar demişler ya, bırakalım sirke taşsın. Yazdıkça bilinmez zamanlarda, bilinmez mesafelerden ilham aldığına da başlayabilir insan. Sanki o sır dolu kelimeleri cızıktırdığınız kağıt canlıdır. Sizi hissediyordur. Böylece yazarsak içimizdeki depremler, can sıkıntıları, bunalım ve ihtiraslar parçalanır satırlar arasında. Kim bilir...? Belki günün birinde birileri okur da, böylece sizi hatırlayacak birileri olur geride.

Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak

Yıkılırsın....

Klmışmıdır Öyle kul, oturup dertleŐecek,
İçinde ki irini acıtmadan deŐecek,
Yanarken sen, ũstüne rahmet olup dūŐecek,
Yok, bulunmaz arama, bir daha yıkılırsın....

Sanmayasın kendine, bu dūnyada var yaren,
Sınırsızca her Şeyi, dostluk adına veren,
Sen dūŐmūŐ sūrūnrken, kendini yere seren,
Yok, bulunmaz arama, bir daha yıkılırsın....

El uzatılır sana hassas,nazik gōnūlden,
Būkūlmez bileđini, kırar tam kırk yerinden,
Onulmaz yaraları, o ağar en derinden,
Yok, bulunmaz arama, bir daha yıkılırsın...

Gūđūnde ıŐık saęar, dersin iŐte, bu Zuhal,
Geceler de onunla, olunmazmı hasbihal?
Anında sōnerde o, ne dakat kalır, ne hal,
Yok, bulunmaz arama, bir daha yıkılırsın...
Ayser Őzbekır.

Ayser Őzbekır Tabak

Yüregimde Saklıdır...

Hayaline takılır kalır da günün ilk ışıkları,
Sevdanın ahengiyle uyanırda duygular,
Kıskandırır duyunca bil cümle aşıkları,
Gözlerimde saklıdır sevginin binbir türü...

Her zerremde bir kesit görmek isteyen göze,
Sevgi aşılınırsa nur gelmezmi her yüze,
Çağlayanlar, nehirler taşıp gelmezmi dize,
Yüregimde saklıdır sevginin binbir türü...

Sevdaya ulaşılır, sevenin kapısında,
İnsan oğlunun farkı sevgi var yapısında,
Huzur, muhabbet, deva sevda var çatısında,
Yüregimde saklıdır sevginin bin bir türü...

Ayser Özbakır

Ayser Özbakır Tabak

Zafer Senin Olacak...

İslamın ilk kabesini siyonizm kuşatıyor,
Mümin olan kardeşim evinde rahat uyuyor,
Sen uyuma din kardeşim, kasap şaron uyumuyor,
Dayan Filistin lim dayan, ZAFER SENİN olacak...

Put ile Hacca tapanlar bölük, bölük sıralanmış,
Doğu, batı, güney kuzuey madde ye daire olmuş,
Atmış yıllık iğrenç hayat, ahireti unutturmuş,
Dayan Filistin lim dayan, ZAFER SENİN olacak...

Üç yaşında çocuğa kurşun sıkan insafsızlar,
Ne Allah; tan, ne Rasül; den ne Musa; dan korkarlar,
Yedi arşın gök yüzünü, hibe etsen doymaz bunlar,
Dayan Filistin lim dayan, ZAFER SENİN olacak...

Ayser Özbakır Tabak.

Ayser Özbakır Tabak

Zıpkın...

Nerede insanlık, nerde onur ve gurur,
Boş denmemiş,taş yerinde ağır durur,
Dost dediğin en ağır darbeyi vurur,
Zıpkın gibi gelirdim, artık gücüm kalmadı...

Üç,beş kuruş uğruna unutuldu değerler,
Para için kul olup, etekleri öpenler,
Karşı cinsi görünce yerlere serilenler,
Zıpkın gibi gelirdim, artık gücüm kalmadı...

İşim olmaz namertle,yalvarmam hiç minnetle,
Haşır, neşir olurlar sözde farz la, sünnetle,
İçlerinde volkan var kıskanmaktır cinnetle,
Zıpkın gibi gelirdim, artık gücüm kalmadı...

Ben kendime sahici menziller arıyorum,
Tüm gümrak ormanları alevsiz yakıyorum,
Gecelerce ahıma gergefler işliyorum,
Zıpkın gibi gelirdim, artık gücüm kalmadı....
Ayser Özbakır.

Ayser Özbakır Tabak